

INKERIN HEIMOJUHLAT

Lohja, elokuun 3—4 p:nä.

Noin kolmesataa inkeriläistä kohtaloveljeä ja -sisarta oli kokoontunut kotiseutunsa ja heimonsa merkeissä. Juhlien kulku oli seuraava:

Maanviljelijä Matti Kukkonen lausui yleisön tervetulleeksi korostaen yhteisymmärryksen merkitystä niin yksilöiden kuin kansojenkin elämässä. Johtaja Matti Kähäri lausui Kanneljärven kansanopiston tervehdyksen mainiten erityisesti tämän opiston olleen huomattavassa määrässä inkeriläisten nuorten opistona. Rouva Ojalan lausuttua Linnankosken Rajan lapsen esitti Turun inkeriläisten kuoro opettaja Toivo Leinin johdolla kuorolaulua. Rouva Lyyli Karhu luki kirjoittamansa runon ja merkonomi Lipiäinen P. Mustapään runon. Ylioppilas Tolvas esitti pianonsoittoa. Kapteeni J. Tirranen selosti sitten Inkerin historiaa ja sen vaiheita rainan avulla. Kansakoulun tarkastaja Antti Hämäläinen esitti ottamiaan värikuvia Inkeristä. Molempia esityksiä seurattiin suurella mielenkiinnolla. Rovasti A. Kajahti esitti Lohjan seurakunnan tervehdyksen ja päätti tilaisuuden loppurukoukseen, jonka jälkeen yhteisesti laulettiin iltavirsi.

Sunnuntaina jatkuivat juhlit. Kello 10 alkaneessa jumalanpalveluksessa saarnasi rovasti A. Kajanti ja kanttorina toimi opettaja Toivo Leini. Turun inkeriläisten kuoro avusti.

Suojärveläisistä runonlaulajista 50 vuotta sitten.

Vanhoista runonlaulajista mainitaan Wiänäsen suvun laulajat Siitari Ievanpoika, Marttina Siidaroff, Muttulin Marppa, josta meillä on Ernst Lampénin kirjoitus tässä lehdessämme, Ignaatei Kononoff Härkkinen, Ontto Jelisejeff Hampainen ja Petri Ahaapoff Herra.

Näistä kerrotaan, että Siitari kuoli 1888, samoin Marttina, mutta he olisivat opettaneet taitonsa lapsilleen. Muttulin Marpan lauluista on senaikaisia kuulijoita miellyttänyt »Ireineion Impineion» virsi ja Väinämöisen ja Jougamoisen virsi. Ignoi Härkkinen oli ollut erittäin hyvä laulaja ja elänyt Kaijassjärves. Ontto Jelisejeff Hampainen oli Kivijärveltä kotoisin. Hän oli syntynyt 1804 ja kuollessaan oli yli sata vuotta vanha. Laulunsa hän oli oppinut, kun oli kulkenut Shemeikan ukkojen keralla metsästävässä. Hän osasi Tammen virren, veneen veistosta, josta hän lauloi: Hodari on hobia seppä — vesti vuorella venosta j.n.e. Pedri Agaapoff Herra oli ollut runonkerääjien mielestä karski herra. Vielä mainitaan Riuhtavaaran Borissan Ontto. Hän oli ollut ylen hyvä laulaja, mutta veteli virsiä uunia tehdessään, joten hänellä ei liene liennyt aikaa herroille laulamiseen. Itse Ervasti lienee kuitenkin saanut häntä kuunnella ja tehdä muistiinpanoja. Hänen poikansa Sekku Pappi elelee vielä ja kuulema neuvoo nuorempia prisakan iskennässä. Vielä näyttää kuinka on jalka takapuoleh iskettävä. Suvun nimi on tullut siitä, kun ukko oli pajattanut kuin Pappi ja tästä heitä nytkin Papeiksi sanotaan.

— Naisjaoston ompeluillat alkavat 16/9 ja ovat sen jälkeen joka toisena maanantaina klo 19.00 joko seuran omassa huoneustossa Kasarmik. 25 C tai jossakin vieraanvaraisessa kodissa, Alli Lahelma ilmoittaa paikan kysyttäessä toimistomme puhelimesta 664 394. Entiset ja uudet jäsenet ovat tervetulleita iltoihimme.

— Seuramme pikkujoulujuhla on 8/12 klo 19.00 Kestikartanossa.

— Seuramme 50-vuotisjuhlaulkaisuja, »Suvulta Suvulle»-kirjoja on saatavana seuramme toimistosta. Nidottuna hinta on 500:— ja sidottuna ja numeroituna mk 2.000:—. Raha kokonaisuudessaan menee runonlaulajamuseorahastoon.

— Levitä seuramme omaa Karjalan Heimo-lehteä vuodelle 1958. Lehti pyrkii vaalimaan kalevalaista kulttuuria, ylläpitämään karjalaista henkeä ja tarkailemaan kyykänlyönnin tapahtumia.

KARJALAN SIVISTYSSEURA.

MERKKIPÄIVIÄ

— 75 vuotta täytti Salmin »keisari» A. V. Menssonen Maaningalla. Suojärveläiset muistavat hyvin, kun Menssonen kiersi puhumassa 30 luvulla Seiseä eduskuntaan. Seise oli solkea, joten Menssonen sanoi: Eduskunnassa on riittävästi sielmie a piädä siel viel tarvittais. Sitä meil Salmis on muil andua dai evuskuntah luovuttua. Vedäkkie vellet viiva Seiselle.

— 70 vuotta täytti suojärveläisten hyvin tuntema, oman pitäjän vävy metsäneuvos Paavo Jokinen Helsingissä. Mitä Jokisen Paavo ei Suojärven korpiloits tiijä, sitä ei ole tarvis tietääkään.

— 70 vuotta täytti maaherra Arvo Manner Kouvolassa.

— 60 vuotta täytti Salmin Johannes Haltia Helsingissä 3. 8. 57.

— 60 vuotta täytti koko Raja-Karjalan tuntema Jussi Setkänen. Hän on salmilaisia, mutta aikanaan hyvin paljon kiersi myös Suojärvellä kauppamatkoilla. Nykyisin hän on palkkaosaston ylitarkastajana.

— 50 vuotta täyttivät ihan urakalla opettajat Maija ja Lauri Ikonen. Rouva on o.s. Votkin. Sortavala, Suistamo ja Soanlahti on ollut heidän koulu- ja toimipaikkoina.

— 50 vuotta täytti kirjailija Kyllikki Mäntylä Kuopiossa. Rajakarjalaiset tuntevat hänet oman puolen kirjailijana. Ennen sotia asui hän Sortavalassa ja on o.s. Vanninen.

— 50 vuotta täytti opettaja Paavo Vasko Helsingissä. Salmilaisten johtomiehiä ja ortodoksisen seurakuntatoiminnan tukipylväitä. Iskee kyykkää, käy karjalaisrienoissa ja jopa on huomioon otettu tekijä poliittisella alalla. Karjalan Sivistysseura kiittää ja onnittelee merkkipäiväänsä viettänyttä ystäväänsä.

Varatuomari V. Ipatti täytti 50 vuotta Kajaa-nissa 7. 7. 57. Hän on tunnetun vienankarjalaisen kauppasuvun vesa. Ylioppilaspäivinä hän otti aktiivisesti osaa karjalaiseen heimotyöhön. Otti osaa molempiin puolustusosastimme. Jatkosodassa palveli majuri P. Marttinan kaukopartio-osastossa kohoten luutnantiksi. Nykyisin hoitaa omaa asianajotoimistoa.

— 50 vuotta täytti elokuun 9 p:nä 1957 lennonjohtaja Viktor Törhönen Helsingissä.

Viktor Törhönen on Suojärven poikia. Syntynyt Leppäniemen kylässä, mutta jo nuoresta poikasesta lähtien on joutunut kiertämään niin idässä kuin lännessä.

Koulun käytyään hän toimi The Wiborg Wood Company'ssa, mutta asevelvollisuuden jälkeen antautui lentoalalle. Lentäjänä hän näytti mainetta ennen sotaa ja sodan aikana. Hänen koneensa ammuttiin palamaan, mutta ihmeen kautta pelastui ja joutui vangiksi.

Lentotoiminnan ohella hänet tunnetaan maamme eturivin ampujana. Hän on ollut ehdolla jopa olympialaisjoukkueeseemme. Itseopiskelu on ollut myös hänen harrastuksensa ja monet kurssit hän on kunnialla läpäissyt. Vielä viime vuosina hän suoritti kauppa-tekniikan kurssin.

Sodan jälkeen pääkaupunki on tarvinnut hänen kykyjään monissa järjestötehtävissä. Hän on Helsingin Suojärveläiset Seuran pitkäaikainen puheenjohtaja ja on myös toiminut Sortavalalaisten Seuran johdossa.

Samanaikaisesti kun hänen johtamansa seura parhaillaan juhlii 10-vuotisjuhlansa, niin puheenjohtajaa on meidän täysin sydämin onniteltava viisi kertaa suoremasta iästään. Karjalan Heimon parhaat onnitelut!

Monien sukulaisten ja tuttavien välityksellä on saatu tietoja Kauko-Karjalasta ja tämän ristin alle on kirjoitettava seuraavat vainajat:

Aleksandra Kalinen o.s. Koivunen kuollut 1942 Uralilla ja hänen tyttärensä Klaudia 1944 samassa paikassa, jonne myöskin haudattu. Kotoisin Suojärven Jehkilästä.

Daaria Jeusejeff o.s. Kokko ja hänen miehensä Jaakko ovat myös sodan aikana kuolleet matkojen takana. Molemmat olivat kotoisin Suojärven Jehkilästä.

Olga Borisoff o.s. Vahronen on kuollut 1954 Äänisjärven lähellä.

Aleksander, Grigo ja Vasili Karpiset Suopohjan kylästä.

Kolmelle ensinmainitulle suoritti pastori Karjomaa sielunmessun hautausmaan kappelissa ja Karpaisen sielunmessun suoritti Rovasti Kasanko. Kummassakin tilaisuudessa oli runsaasti omaisia läsnä.

Maikkulan juhla

Ajelin polkupyörällä helluntaipäivänä 9. 6. 1957 Oulujokivartta alhaalta ylöspäin kohti Maikkulaa. Sanomalehdistä olin lukenut että Maikkulan ent. pojat järjestävät yhteisen juhlahetken ko. päivänä entisen koulunsa suojissa.

Aamusta päivin sateli vettä ja näytti siltä, että eihän nyt juhlaillmaa tulekaan. Kannattikin, sillä sadehan laakkasi ja Luoja antoi aurinkonsa paistaa oikein ropakädellä. Tuli sitten oikea pilvetön pouta ja herttaisan lämmin ilma oikea kesäinen päivä. Ukko ylijumala oli siis suosiollinen tällä kertaa heimomme koulupoikien suhteen.

Siinä ajellessani tuntui hyvin oudolta sydänelässä, että ketäpä on tullut kerallamme muisteloitsemaan aikoja entisiä. Ajettuani portista sisään, silmäni ensiksi huomaa, että ent. koulurakennuksen eteen on koontunut joukko naisia ja miehiä. A missä on tytöt

ja pojat. Kunnes huomioni kiintyy tuttuihin piirteisiin. Nämähän ovat näköjään juuri niitä entisiä koululaisia, ovat vain kasvaneet ja muuttuneet tytöistä naisiksi, rouviksi ja äideiksi. Pojat taas miehiksi ja isiksi. Ei ole enää opettajien pää korkeammalla, kuin silloisten tyttöjen ja poikien, vaan se on niin että on pitempiäkin kuin opettajat jos on taas lyhempiäkin, eli siis toisilla korkeammalla, toisilla taas alempana kuin opettajien pää.

Hyvin oli juhlatoimikunta pystynyt asiat järjestämään ja huomasi siinä olleen asiaan innostusta.

Tuollahan on opettaja Matti Kälviäinen, herra ja diplomaatti. Luja kädenpuristus. Hän oli edelleen meille tuo maailman etevin opettaja. Hän on meille sellainen auktoriteetti että hänestä ottaa aina oppia myös yksilönä. Tullut oli juhille myös opettaja Toini Kälviäinen. Hänestä meillä on paljon kauniita muistoja. Tuntemani ent. tyttöopillaita ei ollut kuin muuan nykyinen rouva. Sitävastoin oli kyllä ennen minua koulunsa käyneitä useampiakin. Annikki Tervon vain tunsin entuudestaan. Missä olitte vuosien 1932—1938 tyttöoppilaat. Olisipa ollut hauska Teitä tavata. Unoh-tunutko lie Sinulta ne ajat. Tuolla tuleekin Kosken Vaikko, mutta ilman Pirkkoansa, joka olisi ollut yksi meistä. Sieltähän astelee kohti joukkoamme Heikkisen Arvo. Karjalaisen Jussi ja Vaseli (Ville) tähystelevät tuolla nurkilla ja yhtyvät seuraan. Rantalan Vilho, Liehun Heikki ja Aukusti, Jokirannan Reino, Suvirannan Risto ja Aleks, Arhippainen Jussi ym. ovatkin jo opettajiensa ympärillä. Kysellään, kuulumisia ja luvataan käydä kylässä. Juhlamieli on yleistä. Raittiina ollaan niinkuin sopiikin juuri Maikkulasta puheenollen. Kukaan ei ole tullut porsastelemaan. Lättähattuisuutta ei ilmene. Huomaamme iloksemme, että juhliamme ovat kunnioittaneet läsnäolollaan talousneuvos Janne Rajamaa rouvineen. Tarkastaja V. Mattinen niinikään rouvineen, kapteeni Tirranen ja monta muuta heimosiarta ja -veljeä, ikävä vain etten jaksa muistaa heidän kaikkien nimiä.

Varsinainen juhla aloitettiin kahvitilaisuudella ruokalassa. Kyllä oli herkistävää ja sanoinkuvaamattoman riemullista kuulla, Karjalan kunnalla, Karjalan termäsill' ym. karjalaisia lauluja kun niitä esitettiin karjalaisittain. Maikkulan nykyinen johtaja, johtaja Pekka Harju toivotti yleisön erittäin lämpimin ja mielellinpainuvin sanoin tervetulleeksi. Tämän jälkeen puhui ent. oppilas insinööri Vilho Rantala. Puhe muistetaan kauan. Hän oli ollut ensikertaa yleisön edessä. Koulun historiikin esitti Johtajaopettaja M. Kälviäinen. Sitä oli nautinto kuulla. Katseltiin kouluaikeisia valokuvia sellaisen aparaatin avulla, että aivan kuin elokuvia. Tunnelma oli kuin tosiaankin olisimme eläneet nuo ajat uudelleen. Kuvat olivat opettajapari Kälviäisen.

Seurasi väliaika, jolloin tutustuttiin ympäristöön eli uudistettiin tuttavuutta entisiin leikkipaikkoihin, joissa oltiin sekä leikitty että ikävöity kotiin. Pitihän koulussa olla yhteenmenoon koko talvi syyskuun ensimmäisestä toukokuun viimeiseen, joten siihen kerkisi mahtua paljon.

Oltiin valokuvassa.

Väliajan jälkeen jatkettiin ent. Koulurakennuksen yläkerrassa. Puheita pitivät nyt vapaansanan merkeissä valtion edustaja kapteeni Tirranen ja opettaja Toini